

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412207600
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8412207600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO:36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, za účasti Okresného prokurátora v Humennom, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 20C/426/2012-43 zo dňa 26.8.2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 20 C 426/2012-62 zo dňa 24.2.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2012 domáha sa žalobca od žalovaného zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Škoda mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní, v ktorom žalobca vystupoval ako oprávnený. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol v zákonnej lehote o návrhu na zmenu exekútora.

O žalobe rozhodol súd prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku nároku na náhradu škody - vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nedodržaním správneho postupu.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti celému rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil nasledovne:

- namietal skutočnosť, že súd rozhodol o merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. Túto úpravu podľa žalobcu nie je možné v danom prípade použiť, pretože nebola účinná v čase založenia zodpovednostného právneho vzťahu,

- nesúhlasil s tým, že nebola preukázaná existencia škody, žalobca ako dôkaz označil súdny spis

- nesúhlasil so zamietnutím návrhu na znalecké dokazovanie

- žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu, podľa ktorého je nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy anulovaný značnou nedôveryhodnosťou údajov. Platné právo nepozná zánik právneho nároku nedôveryhodnosťou údajov. Žalobca nemal k dispozícii súdny spis exekučného súdu a tak mohol niektoré skutočnosti len usudzovať, a to podľa sekundárnych prejavov, ktoré mali v realite. Preto aj ako dôkaz označil exekučný spis a žiadal, aby boli použité v ňom obsiahnuté listiny. Samotná nedôveryhodnosť údajov nemôže nič zmeniť na fakte, že zo strany štátneho orgánu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, a to pretože rozhodnutie nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote,

- súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty,

- súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege feranda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie.

S poukazom na uvedené navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca v danom období doručil súdom Slovenskej republiky veľké množstvo procesných návrhov, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Vzhľadom na množstvo návrhov a na obsadenosť súdov nebolo vo faktických možnostiach súdov rozhodnúť o týchto návrhoch v zákonných lehotách. K rovnakým záverom dospel ÚS SR vo veci IV.ÚS 606/2012, kde uviedol, že „Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú.“

Rozhodovanie exekučného súdu v danej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené závery netrpelo prietiahmi.

Ak neboli preukázané prietahy v konaní (základ nároku), nebolo teda potrebné zaoberať sa znaleckým posudkom o výške škody.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.